

Niels Christian Dahls 1. maj-tale

Taler

Niels Christian Dahl
Kandidat til Europa-
Parlamentet for
Socialdemokratiet

Dato

1. maj 2024

Sted

Allerød Biblioteker

Hej venner. Som mange af jer ved, er jeg kandidat til Europa-Parlamentet, og d. 9. juni er der valg. Man kan brevstemme allerede nu, og frem til d. 6. juni. Jeg vil derfor gerne fortælle lidt om, hvorfor EU er så vigtigt for, ikke kun mig, men Danmark og hele verden, og især i disse tider.

I folkeskolen blev jeg mobbet. Bær over med mig, det har en pointe det her. Den primære årsag var, at mens de andre drenge interesserede sig for fodbold, så elskede jeg computere. Mobningen var langt fra så slemt som det kunne være, men det efterlod mig stadig med et stort had for det jeg anså som ”almindelige” mennesker. Og alt hvad de kunne lide, det hadede jeg. Om det var fodbold, caféer, fester eller popmusik, så fandt jeg altid en forklaring på, hvorfor det objektivt set var værdiløst i forhold til mine egne interesser.

Det fulgte mig gennem gymnasiet og på universitetet, tilsyneladende uden problemer. Jeg fik nogle venner, både online og på gymnasiet, og havde ikke rigtig brug for at være sammen med så mange. Men da jeg efterfølgende var i Søværnet skete der pludselig noget. Jeg dumpede eksamener, og der var mange ting jeg ikke gad deltage i, af årsager jeg ikke selv helt kunne forstå. Til sidst blev jeg smidt ud. Ikke fordi jeg var en dårlig kadet, men fordi chefen på skolen ikke mente, at jeg ville trives som officer.

Hvad gik galt? Jeg ville jo rigtig gerne Søværnet. Svaret blev klart da jeg tænkte tilbage. Mine kammerater på skolen interesserede mig ikke. Jeg gad ikke de mennesker jeg var sammen med, uanset hvor imødekommende de måtte være. Det var som om at intet var godt nok, fordi jeg stadig forbandt alt der var almindeligt og populært med dem som mobbede mig for at være anderledes. De venner jeg havde fra gymnasiet og online kunne ikke hjælpe mig med de udfordringer jeg stod overfor i Søværnet.

Jeg var på min egen stilfærdige måde, blevet til en der nedgjorde og ekskluderede andre, og uden formål kritiserede alt og alle. Mens de andre gik sammen i studiegrupper for at løse navigationsopgaver, så holdt jeg mig for mig selv. Hvor end dygtig jeg selv var, så gjorde min isolation mig ringere end de fællesskaber jeg stod udenfor.

Og netop fællesskaber er så uhyre vigtigt i dag. Det har de egentlig altid været, men vi mennesker står over for udfordringer som er større end nogensinde før. Det er klima, biodiversitet, global ulighed, immigration, og tiltagende konflikter både nær Europa, i Mellemøsten og i Fjernøsten.

Når lande som USA, Kina og Indien ikke for alvor går ind i den grønne omstilling, så står de uden for et fællesskab, som har brug for alle før at vi lykkedes. Når Rusland og Kina ikke respekterer andre lande og folkeslags ret til at bestemme over sig selv, så ekskluderer de andre og isolerer sig selv.

Når vi i Vesten vælger at vægte nogles menneskerettigheder og liv højere end andres, så er vi hylere der skubber andre ud af fællesskabet, og på den måde isolerer vi også os selv.

Vi fik i Danmark for mange år siden øjnene op for, at vi kunne komme ud for at inkludere mennesker, som var mere interesserede i at ekskludere andre. Om det så er jøder, homoseksuelle, kvinder eller transkønnede. Men samtidig erfarede vi også, at vi selv ikke var gode nok til at inkludere alle, primært dem af os med ikke-vestlig baggrund. Derfor bakkede et flertal af danskere op om en mere afvejet tilgang til indvandring og integration. Det var i mine øjne klogt, for det handlede ikke så meget om hvem vi ikke kunne lide, men var mere en erkendelse af, at vi ikke var i stand til at håndtere situationen ordentligt.

Men det kan også tages for langt. Vi svigter religiøse mindretal og LGBT-personer, når vi ikke forsvare deres ret til at være den de er. Vi svigter muslimer når vi på ringe grundlag nærmest nyttesløst mistænkeliggør dem. Det har vi gjort mange gange, og i mange år. Det er med til at gøre debatten mere ømtålelig, og den er i forvejen meget bange for berøring. Vi svigter for den sags skyld også helt almindelige stemmer i debatten, når vi forsøger at gruppere dem vi ikke er enige med som racister, kvinde- og mandefjendske, homofober, nazister, naive humanister og revolutionære rødgardister.

Jeg vil foreslå, at vi i stedet forsøger at være reelt inkluderende, og tilbyder alle der vil, at kunne blive del af fællesskabet, trods forskellighederne. Så de ikke behøver at søge tilflugt i ekstreme og mørke afkroge af internettet, i skumle klubhuse, og blandt afsporede skæbner. Misforstå mig ikke, vi skal ikke forsvare dem der vil sprede had og ødelæggelse, men vi skal samtidig ikke skubbe dem så langt ud, at de ikke kan nås.

Det lyder som en Disney-verden, og rent lavpraktisk er det det måske også, men jeg mener at man som politiker, rollemodel eller chef, har et ekstra ansvar for, at man tænker over hvad man siger og hvordan man siger det. Vi har brug for at gå sammen om at løse problemerne. For hvis ét fællesskab alene bliver enige om løsningen på et andet fællesskabs problemer, så vil der blot opstå nye problemer blandt de fremmedgjorte.

Det er det samme vi ser når Vesten vender et blindt øje til Israels ulovlige bosættelser og systematiske undertrykkelse af Palæstinensere. Det er det vi ser når Hamas, Rusland, Iran og Kina vælger vold og tvang frem for demokrati og fred. Det er faktisk også det vi ser når både klimaentusiaster og klimabenægttere umenneskeliggør hinanden, og nægter at se de sandheder der eksisterer på begge sider, om det så er vejen mod klimakatastrofe eller kollaps af velfærd og arbejdspladser.

Det har også ligheder med hvordan globalisering og digitalisering, har rykket magt og penge længere væk fra almindelige mennesker. Når techgiganters algoritmer adfærdsregulerer os og vores børn gennem sociale medier, så træffes beslutninger om fællesskaber ikke længere af os selv, men af følelseløse og ligeglade 1- og 0-taller. Når multinationale selskaber sender penge i skatteskjul, i stedet for at bidrage der hvor de er aktive, så fravælger de mange fællesskaber, for at koncentrere sig om et snævert og elitært pengefællesskab.

En anden front hvor vi ser de gode fællesskaber fejle er i landene omkring os. Ukraine har siden Sovjetunionens fald haft et ønske om at være del af EU, men deres historie bandt dem mere til Rusland. Fordi de nu var anderledes fra både den ene og den anden, endte de med ikke at blive accepteret af nogen af dem. Det var i hvert fald det vi så fra 2014 og frem til invasionen i 2022. Hvad var der sket, hvis EU i mellemtiden havde taget Ukraines ønsker, og Ruslands trusler alvorligt? Putin var nok stadig blevet sur, men vi kunne have stillet en garanti

for Ukraines sikkerhed. Ikke i NATO-regi, men i EU, som var Ruslands vigtigste handelspartner.

Vi ser det samme i Georgien og Armenien, hvor europæiske interesser i gas- og olieforsyninger fra Rusland og Azerbajjan har fanget dem mellem det fællesskab de gerne vil være del af, men som vi ikke vil lade dem, og det fællesskab som Rusland forsøger at tvinge dem ind i. I Afrika bliver flere og flere lande forført af Kina og Rusland ind i fællesskaber, som udelukkende omhandler ét lands interesser og undertrykkelsen af andre. Det gør de, fordi EU og Vesten, på trods af vores hjælp, ikke er et fællesskab hvor de føler sig velkommen og ligestillede.

Vi har en pligt overfor kommende generationer, at arbejde for stærke åbne fællesskaber med tydelige værdier, hvorudfra vi handler uden hykleri. Det er derfor vi har brug for et stærkt EU, der altid har sine værdier for øje. De står i Lissabon-traktaten fra 2007; værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstat og menneskerettigheder.

For at leve op til dem, har vi brug for et EU hvor enkelte lande ikke kan stå i vejen for tolerance og retfærdighed. Et EU der ikke er afhængig af afstumpede diktatorer og krigsparate stater. Et EU der tager ud i verden, hjælper reelt og konkret med udviklingsstøtte og fredsbevaring. Et EU der er med til at inspirere hele verden, ikke kun Vesten, til at tackle klimaforandringer, og fremme fred, lighed, rettigheder og sameksistens uanset hvor.

Det er derfor jeg er på valg til Europa-Parlamentet. Fordi jeg forstår hvordan fortidens ar kan gøre mennesker, endda hele folkeslag snæversynede. Hvordan gamle vaner vinder over nye løsninger, fordi vi en gang brændte os på at prøve noget nyt. Det er en tilgang jeg selv har mærket de negative konsekvenser af.

Jeg håber derfor, at I alle vil stemme, enten d. 9. juni eller brevstemme inden. For vi har brug for stemmer i parlamentet, som ønsker fællesskaber frem for isolation. Som ønsker forsoning frem for had. Som ønsker værdighed for mennesker, og som prioriterer klimahandling med velfærd og arbejdspladser.

Der er desværre meget der tyder på, at det ikke er den vej det går i det meste af EU. Det er derfor vigtigere end nogensinde, at vi får en stærk socialdemokratisk repræsentation af vores fællesskab i parlamentet, så vi kan insistere på skabelsen af nye åbne fællesskaber, som kan tackle verdens fælles udfordringer.

Jeg går derfor til valg på:

At omlægge landbrugsstøtten til at støtte bæredygtigt landbrug.

At udviklings- og handelssamarbejdet med udsatte lande udvides.

At fundamentale rettigheder og friheder ikke begrænses af store virksomheder og algoritmer.

At virksomheder og de ultra-rige bidrager mere til fællesskabet.

At EU tager mere ansvar for verdens sikkerhed, det skylder vi amerikanerne.

At veto retten i EU afskaffes til fordel for et kvalificeret flertal.

At vi opretter en medlemsform i EU, så lande kan knyttes tættere til det europæiske fællesskab, uden at have stemmeret.

Og at EU får en langsigtet, grøn og strategisk plan for vores produktions- og forsyningsikkerhed.

Jeg hedder Niels Christian Dahl, kandidat til Europa-Parlamentet, jeg vil gerne have venner, jeg vil gerne have stemmer, og jeg vil gerne ønske jer en rigtig god 1. maj.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, EU, Socialdemokratiet

Relateret

Pernille Riis' 1. maj-tale
1. maj 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/niels-christian-dahls-1-maj-tale>